

O floare rară !?

...și pe Rarău

De ce este necesar să știm cum să ne îmbrăcăm frumos și cu bună-cuviință? Așa după cum omul face haina, tot așa și haina poate să-l *facă* pe OM, deci și **haina poate fi o "carte de vizită"**. Haina ne prezintă lumii așa cum am vrea să fim văzuți, dar în același timp lasă să se ghicească și ceva din ceea ce suntem.

Suntem la vârsta delicată la care încercăm să ne conturăm propriul nostru stil de a ne îmbrăca. În căutarea originalității există un reper sigur de care e dorit să ținem seama: vestimentația să se armonizeze cu personalitatea fiecăruia, cu felul său unic și inconfundabil de a fi. Nu-i așa că **o fată este mult mai distinsă și mai gingașă purtând o rochie** decât blugi? Există un paradox al modei care, propunându-ne originalitate cu orice preț, în fond ne uniformizează. Moda ne influențează gustul personal, ne presează subtil să fim asemeni tuturor celorlalți, purtând uneori lucruri "la modă" care poate nu ne reprezintă, nu ni se potrivesc sau chiar sunt de "prost gust".

A fi creștin înseamnă a fi a lui Hristos. A fi a lui Hristos

înseamnă a-I urma Lui, a-I respecta Poruncile și Sfaturile Evanghelice, adică a trăi în credință curată, în simplitate, în bună-cuviință, păstrând măsură și echilibru în toate. A urma lui Hristos mai înseamnă a te elibera de orice lucru trecător care tinde să te domine: moda, dorința de a purta lucruri "deosebite" cu orice preț, folosirea excesivă a produselor cosmetice, a bijuteriilor...

Știm că Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește prin glasul conștiinței, prin părintele duhovnic și prin părinții noștri. Să ne sfătuim și să ne lăsăm îndrumați de acești povăzuitori apropiați chiar și în lucrurile mici, cum ar fi vestimentația, pentru că așa ne dovedim nu doar ascultarea, ci și dragostea față de Dumnezeu și față de ei. **A te îmbrăca frumos și decent este totodată un semn de prețuire și respect față de ceilalți din jur**, nu numai față de propria persoană.

Cu atât mai mult se cuvine să ne înfățișăm înaintea lui Dumnezeu, atunci când mergem la biserică, având o ținută decentă, serioasă, care să reflecte cumințenia și sfiala potrivită rugăciunii. Oricine trebuie să știe că ținuta indecentă în casa lui

Dumnezeu trădează o lipsă de respect față de Tatăl Ceresc. Poate părea un păcat mic, dar este semnul înstrăinării de Dumnezeu și de tradiția Bisericii.

Răsplata ascultării nu va întârzia - găsirea unui stil care ne pune în valoare frumusețea și puritatea noastră.

Dumnezeu

Sfânta Fecioară Maria
exemplu de smerenie și cumințenie

așteaptă de la noi nevinovăția copiilor care este rănită atunci când adoptăm un stil vestimentar provocator și chiar vulgar, urmând stridențelor modei. Preferând decența și modestia hainelor noastre, avem grijă de această floare a inimii care este **inocența și care poartă mireasma Duhului Sfânt**.

Liliana Jardă

Uniforma - distincție și modestie

Controversată, deopotrivă purtată cu mândrie sau hulită, uniforma școlară a supraviețuit în forme diferite tuturor timpurilor, de la introducerea ei în 1897.

Liberalizarea anumitor norme privind vestimentația elevilor a devenit un subiect din ce în ce mai controversat și frustrant, deopotrivă pentru profesori și elevi. Renunțarea la uniformă a deschis larg porțile imaginației elevilor și buzunarele părinților, în încercarea fiecăruia de a-și construi o imagine unică și de a nu fi mai prejos unii față de alții. Cei care dispun de resurse financiare nu se sfiesc a arunca toate armele în bătălia blugilor, a tricourilor și adidașilor, în timp ce alții oftează neputincioși, dorindu-și totuși o uniformă.

Copiii și adolescenții depind financiar de părinți, hainele lor reflectând, nu inteligența sau spiritul lor, ci situația materială a părinților. Uniforma nu face o uniformizare a elevilor, ci permite o apreciere mai corectă a calităților morale și intelectuale ale fiecăruia, atât de către profesori, cât și între elevii unei clase.

Instituția de învățământ care reușește să-și definească un sistem de valori propriu are nevoie cu certitudine și de o emblemă vestimentară specifică. În acest caz uniforma conferă prestigiu și devine element de diferențiere, nu unul de nivelare.

Peste ani elevii vor înțelege că nu au fost doar niște elevi oarecare, îmbrăcați la modă sau nu, ci că uniforma făcea parte din lumea lor, lume de care își vor aminti cu plăcere și mulțumire sufletească.

Prof. ing. Anca Cristina Rogojanu